

[Compartir](#) [Informar sobre mal uso](#) [Siguiente blog»](#)[Crear un blog](#) [Acceder](#)

POLITICAMENT INCORRECTE

Por recomendación de algunos lectores, en breve se abrirá una nueva sección en el blog, "**Cartas de los lectores**". Si quieras colaborar escribe a la dirección que aparece más abajo. La intención es publicar una o dos cartas a la semana. Evidentemente las cartas tendrán que estar relacionadas con la temática del blog, y el autor de dicho blog se reserva el derecho a publicarlas.

¡Manda ya tu carta!

DOMINGO 27 DE FEBRERO DE 2011

Crònica de la presentació del llibre Requetes a Barcelona.

Religió, Avortament, Carlisme, Política, Família [Carlisme](#)

TRADUEIX EL BLOG AL TEU IDIOMA.

El passat 29 de gener va tenir lloc l'acte de presentació del llibre *Requetés: de las trincheras al olvido*. L'acte va ser convocat per la Germandat del Terç de la Mare de Déu de Montserrat, a l'Hotel Husa de l'Illa Diagonal, a les 11:30 del matí, però la gent ja impacient per poder assistir-hi començava a presentar-se a la sala a les 9:30.

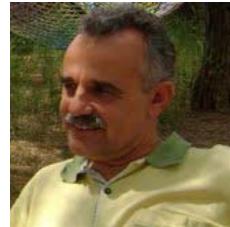
La sala, amb capacitat per a 150 persones, ja era plena mitja hora abans de començar l'acte, i com era de suposar, van ser molts els que van haver d'estar drets i fora de la sala seguint la presentació. M'atreviria a dir que vam arribar a ser uns 200-250.

Mn. Joan Bladé

L'acte, va ser presidit per Mn. Joan Bladé (president de la Germandat), qui després d'iniciar l'acte amb el res d'un Ave Maria, va presentar a la resta de personalitats amb qui compartia taula: els autors del llibre, Víctor Sierra-Sesúmaga i Pablo Larraz, el vicepresident de la Fundació Ignacio de Larramendi, Luis Hernando de Larramendi, el periodista i escriptor José Javier Esparza, el secretari de la Germandat, Jaume Vives Trabal i per últim comptava amb la presència d'un excombatent del Terç, Don Felio A. Vilarrubias. Tot i que també comptàvem amb la presència d'altres excombatents asseguts entre el públic, com Francisco Pou.

Mn. Joan Bladé Piñol, un cop fetes les presentacions, passà el micròfon a Jaume Vives Trabal, qui va iniciar el seu parlament, fent referència a les bodes d'or que es celebren aquest any, del mausoleu i cripta de Montserrat, en honor als requetès caiguts. Com digué Jaume en el parlament, "la Germandat va néixer per aixecar aquest relicati, donant així compliment al vot de guerra expressat pels requetès del Terç de la Mare de Déu de Montserrat, en ple combat. Ser enterrats als peus de la Mare de Déu de Montserrat, sota la protecció i empar de qui, van oferir les seves vides, per Déu, per Espanya, per la nostra Terra Catalana, per les seves costums i tradicions cristianes".

Jaume Vives Trabal

Després del parlament, prengué la paraula Luis Hernando de Larramendi, qui va introduir-nos en el projecte del llibre i ens presentà els seus autors. També però, varem ser partíceps d'alguna anècdota que ens explicà del seu avi, i compartí amb nosaltres l'origen i sentit de la fundació creada en honor a Ignacio de Larramendi. Aquesta, va néixer el 1986, i entre els seus objectius, trobem la investigació de la influència històrica de l'acció del carlisme en la societat espanyola.

Don Luis Hernando Larramendi

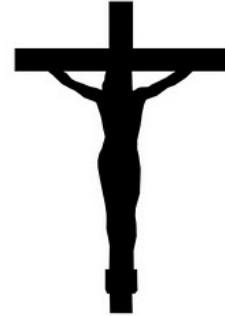
Luis Hernando de Larramendi, ja finalitzant el seu discurs, digué paraules tan boniques com aquestes: "...porque a pesar de todos los que han colaborado con este libro, los auténticos protagonistas son los requetés y margaritas, estén o no en el libro, cuyas vidas, cuyos ejemplos de generosidad, de abnegación, de idealismo, de entrega, de sacrificio, de religiosidad, de deseo de hacer cosas por el bien común, son los que, primero, permitieron que estos tercios de requetés existieran, y luego, han permitido que pudieran ser recogidos a través de estas fotografías y estas entrevistas que han culminado en este precioso libro. Y, cuando uno lee el libro, y lee las historias, ve que estas están llenas de pureza, de nobleza, de ideales y las compara con el mundo circundante que tenemos ahora, pues uno no puede dejar de ver una distancia absolutamente abismal, entre aquello, y no diré ausencia de valores, sino exaltación de contravalores en que se encuentra la sociedad que vivimos". Luis Hernando de Larramendi finalitzava la seva intervenció, amb la lectura d'un magnífic text, escrit pel seu avi, en un llibre que fins el 1952 no li fou permès publicar. Són 40 línies, que ens animen a seguir el model d'aquells requetés i margarites que visqueren durant, abans i després de la guerra. I que finalment culmina, amb una frase que deixa palesa la vigència i la importància del carlisme avui dia: "...Entre tanto, exonerado, proscrito, confiscado, en prisiones, combatido, fusilado, asesinado, perseguido, traicionado, calumniado, silenciado y vendido durante más de un siglo, dado por muerto mil veces, solo el carlismo no ha muerto, no ha muerto nunca, porque es la vida política española, natural, de origen divino, la tradición inmarcesible de la España eterna".

Després d'aquesta brillant intervenció, tenia la paraula Don Felio Vilarrubias, excombatent del Terç

SI QUIERES CONTACTAR CONMIGO ESCRÍBEME A:

vivesyvives@hotmail.com

YO NO LO QUITO.

¡Quitar uno y pondremos mil!

Desperta la tradició

REQUETÉ EJEMPLAR

¡VIVA CRISTO REY!!

Antonio
Molle
Lazo

(1915 - 1936)
Modelo del soldado ejemplar
Requeté del Tercio de
Ntra. Sra. de la Merced

¡VIVA ESPAÑA!!

"ME MATAREIS PERO CRISTO TRIUNFARÁ"

Fes clic per veure la seva història

PROTEGE AL PAPA

PROTEGE AL SANTO PADRE

«Vicario de Cristo»
«Sucesor de Pedro»
«Obispo de Roma»
«Padre de todos los cristianos»

Defiende al Papa de las burlas hechas en el programa de TV3, "Pelotón"

de la Mare de Déu de Montserrat. Últim en vida i edat del Terç. Primer, ens explicà la gran alegria que produïa en el seus companys, pensar que serien enterrats sota el mantell de la Moreneta, els omplia el cor saber que al morir tindrien la pau d'estar amb la Verge i amb el Cor de Crist, “para los requetés ha sido este el premio más grande, ni las medallas, ni los honores, ni los aplausos, sentir el calor eterno de nuestra Madre Moreneta, que nos cobija y nos alienta”.

A continuació, ens va fer saber, l'emoció que li produí la lectura de la carta d'un excombatent republicà, que deia que al escoltar a la nit, a les trinxeres del requetè, després de l'oració, el cant del Virolai, més d'un excombatent s'havia passat a les files dels carlins, per escoltar el Virolai, "perquè encara que estava en un altre front, a l'escoltar el cant de la

estava en un altre front, a escollir el cant de la Mare, a la Terra en que es perseguia i destruïa tot el que era de Crist i per tant de Maria, el cor es removia i anava als braços del Terç de requetès, a buscar, no als homes, sino a buscar l'abric" de Maria, i a ella s'entregaven, no s'entregaven solament a una bandera i a un color determinat, s'entregaven a Ella. Perquè es lluitava per la Verge, es lluitava, perquè novament a les masies, visqués la tradició, que ens havien volgut arrancar i destruir des del segle passat amb el funest liberalisme".

Don Felio, va decidir abans d'acabar el seu torn de paraula, recordar un tex, que un periodista, que precisament no és dels nostres, Arturo Pérez Reverte, ha publicat:

“Lo que hace tan valioso *Requetés* es que Pablo Larraz y Víctor Sierra, sus autores, recogen esos testimonios y dejan el juicio último al lector. El libro plantea lo que, en mi opinión, es el único modo decente de alejar los fantasmas perversos de nuestra Guerra Civil: no juzgar a los protagonistas por sus ideas, sino por sus actos. En ese sentido, lo que hace aún más importante esta obra monumental es que casi todos los recuerdos provienen de hombres y mujeres muertos a poco de dar su testimonio. Eran los últimos carlistas supervivientes de la guerra, y habría sido una lástima que sus vidas se hubieran perdido para siempre en esta España analfabeta, oportunista, elemental, que confunde memoria histórica con rencor histórico. Y es curioso: en *Requetés* no se reconoce a los vencedores, porque en realidad sus protagonistas no lo fueron. Tras utilizarlos como carne de cañón, el franquismo los relegó al olvido; y los ex combatientes carlistas ni siquiera se beneficiaron de los privilegios que la nueva casta nacional, dueña del cortijo, disfrutó sin límites. Quizá por eso, un aire triste, resignado, recorre las páginas del libro. Una melancolía encarnada a la perfección en la figura de ese pastor navarro que, mucho tiempo después, vuelto a sus ovejas tras jugarse la vida peleando durante tres años, no conserva otro privilegio que llevar en su pobre morral los prismáticos de un oficial del ejército rojo al que mató en la batalla del Ebro”.

I acabà, després de la breu lectura d'un poema que li escrigué un dels autors, Víctor Sierra, afegint un comentari final meravellós, que va fer saltar la llàgrimes a molts dels que l'escoltaven, i que no reproduïxo a continuació perquè perdria la vivesa i sentiment que realment va tenir en ser pronunciat. La seva intervenció va finalitzar amb un aplaudiment d'aquells que mai acaben, i que reflecteixen els sentiments que ha despertat en els oients, qui ha parlat.

Don Felio Vilarrubias

Haz clic en la foto para informarte de la campaña.

ENTRADES

- Avortament (2)
  - Carlisme (4)
  - Família (1)
  - Ideologia de gènere (2)
  - Manipulació mediàtica (1)
  - Mobilitza't (1)
  - Política (2)
  - Religió (5)
  - Universitat (3)

LECTORS ON-LINE

CONTADOR DE VISITES

006743
contador de visitas

SEGUIDORES

¿Ya eres miembro? [Accede](#)

SEGUEIX EL BLOG DES DE
FACEBOOK!

Ara ja, per fi, tenia la paraula un dels autors del llibre, Víctor Sierra, qui ens va explicar el procés d'elaboració del llibre. Els dos autors, portaven anys contactant amb els últims excombatents carlins que encara quedaven vius. Va ser un procés no gens fàcil, aconseguint la vivència d'aquests excombatents durant la guerra. Era lent i laboriós, però després de molts esforços van aconseguir recopilar uns 215 testimonis, aproximadament. El llibre tan

EEG ULUNA ULABA

<http://www.jovenesdesanjos.org/>

<http://mitcimentideas.wordpress.com>

sols en conté 65. Per tant podem parlar d'un llibre de veritable MEMÒRIA HISTÒRICA, doncs recull les vides d'aquells que van viure aquella època a les primeres files de combat, als hospitals atenent als ferits dels dos bàndols i a la rereguarda. No és un llibre amb veritats a mitges (la pitjor de les mentides) o tergiversacions, tampoc és un llibre que busqui la desqualificació dels del bàndol republicà, sinó que es un recull d'experiències viscudes per els que van viure allò, explicant els fets com van ser i com els van viure. Aquell que dubti de la validesa històrica i "científica" del llibre, l'animo a que se'l llegeixi.

Víctor Sierra, llegué al igual que en Jaume Vives, un interessantíssim discurs que culminà amb la lectura del poema d'un carlí, Martín Garrido Hernando, voluntari del Terç de Burgos-Sangüesa.

L'altre autor, Pablo Larraz, també va fer la lectura d'un parlament, en el que va parlar dels requetès que havien entrevistat en la confecció del llibre i va narrar algunes històries que li explicaren, i d'altres que ell mateix visqué estant amb els entrevistats. Pablo, va fer menció especial a Rosario Jaurrieta, una margarita valenta i plena d'energia, encara ara, tot i la seva avançada edat, que era present al públic.

Tenia ara la paraula Jose Javier Esparza, periodista, escriptor, i actualment col·laborador al telenotícies nocturn de la cadena Intereconomia. Del llarg discurs que pronuncià, m'agradaria quedar-me amb una de les frases finals:

"Hoy, la misión, debe ser la misma que antaño, hacer visible la bandera (las aspas), lo que permitió que decenas de miles de personas acudieran a ella, porque, mientras esta bandera siga siendo visible, seguirán vivos los brazos que pueden enarbolarla, el día que esta bandera desaparezca, ese día, se habrá perdido mucho más que una guerra, ese día se habrá perdido la esperanza".

"Un libro como *Requetés*, viene a traer esperanza, viene a recordar que siempre hay españoles, dispuestos a luchar por una idea profunda y trascendente de España, los españoles y la humanidad en general. Que esta idea profunda y trascendente es la que nos legaron nuestros bisabuelos, nuestros abuelos, nuestros padres, que en este suelo se ha hecho realidad, con más luz que en cualquier otra parte y que mientras siga existiendo el banderín de enganche no se habrá perdido nada, este es el gran valor de *Requetés*".

D'entre el públic s'aixecà Rosario Jaurrieta, margarita vinguda de Navarra, la història de la qual apareix al llibre, i amb la vitalitat que li és característica digué:

"Dicen nuestros enemigos, que en España no hay carlistas, y carlistas van saliendo como de una fragua chispas, pero a la fragua hay que trabajarla, o sea que a nosotros nos toca continuar el carlismo, porque el carlismo es inmortal".

Després, cediren la paraula a Francisco Pou, qui explicà la mort del seu pare i llegí el resum d'un llibre que ell mateix escrigué i presentà al premi de carlisme de la Fundació Larramendi anteriorment ja esmentada.

Finalitzada la també brillant intervenció de Francisco Pou, el secretari de la Germandat, Jaume Vives Trabal, agrài la presència a l'acte de tots els assistents, i donà el torn de paraula a Mn. Joan Bladé perquè clausurés l'acte.

Aquest, va agrair també, la presència a tots els assistents, als qui l'acompanyaven a la taula presidencial i als qui estaven entre el públic, especialment als excombatents presents a l'acte, i a Jaume Vives i a Guillermo Elizalde, persones que van fer possible l'organització i desenvolupament de l'acte.

Quan Mn. Joan acabà el seu llarg i preciós discurs, els assistents a l'acte es posaran drets i cantaren el Virolai a la Mare de Déu de Montserrat. Volem fer notar que durant tot l'acte, a una pantalla que estava situada darrere de la taula presidencial, s'anaven projectant imatges dels requetès i margarites d'aquella època, imatges presents també en el llibre.

Quan el cant del Virolai va acabar, un grup d'assistents, inicià amb to enèrgic el cant de l'Oriamendi, al que posteriorment s'hi unirien la resta d'assistents.

I ja només queda finalitzar aquest escrit amb un,

Visca Crist Rei!
Visca la nostra Terra Catalana!
i Visca Espanya!

Publicado por Jaume Vives Vives en 22:50

José Javier Esparza

ess.com/
<http://andaluciacarlista.com/>
<http://www.infocatolica.com/>
<http://www.network54.com/Forum/66218/>
<http://www.pelayosmargaritas.com/>
<http://www.carlistes.org/>
<http://www.requetes.com/>
<http://aspaforos.com>
<http://www.carlistas.es>
<http://www.aciprensa.com>
<http://www.zenit.org>
<http://www.cruzdesanandres.org>
<http://www.hispanidad.com>

ELS BLOGS MÉS INTERESANTS

E El Matiner 10 de Marzo, Festividad de los Mártires de la Tradición: ¡A los que murieron sin ceder! - **Yo quiero terminar aquí por eso evocando hoy fervorosamente a los mártires que murieron sin ceder en las breñas pirenaicas en la defensa de las libertad...
Hace 20 horas

E Embajador en el Infierno La caverna y yo somos así, señor - En la caverna hace frío. Lo advierto para quien se lo esté pensando. Hace frío porque somos pocos y no tenemos muchos medios para encender un fuego que nos...
Hace 22 horas

Carlismo Argentino 10 de marzo: Festividad en honor de los Mártires de la Tradición - Hace 3 días

G GRITO CONTRA LA USURA Y EXTORSIÓN Firmas para que con la vivienda se cancele la hipoteca - Adicacé recogerá firmas para proponer al Congreso que con la vivienda se cancele la hipoteca [image: casaacuestas.JPG] El Gobierno no contempla cambiar la...
Hace 3 días

E EL BANDIDO REALISTA Filomeno, a mi pesar -

9 comentarios:

Anónimo dijo...

Magnífica crónica! Felicidades!!

27 de febrero de 2011 23:20

*Excelente reflexión que merece la pena difundir (del blog ASANDO LA MANTECA):***
<http://www.asandolamanteca.blogspot.com/2011/03/filomeno-mi-pesar.html>
*...
Hace 4 días

Anónimo dijo...

Gran trabajo periodístico. Me he emocionado de nuevo al leerlo, gracias por enarbolar de alguna forma esa bandera porque en tu activismo se conserva la esperanza...

27 de febrero de 2011 23:33

Anónimo dijo...

Només voldria repetir les paraules tan preuades de la nostra amiga Rosario Jaurrieta; "Dicen nuestros enemigos, que en España no hay carlistas, y carlistas van saliendo como de una fragua chispas, pero a la fragua hay que trabajarla, o sea que a nosotros nos toca continuar el carlismo, porque el carlismo es inmortal".

En som molts però hi tenim que ser-hi més!!!

28 de febrero de 2011 01:18

Nicolas Emilio dijo...

Em de conseguir donar a coneixer el carlisme de nou i aquesta es una feina que ens toca a nosaltres , a la joventut carlina , es el nostre deure implicarnos al maxim no nomes per el carlisme en si , sino per els valors que trasmet i d'aquests l'actual societat en careix molt.

Fantastic trevall Jaume.

Nicolás

28 de febrero de 2011 01:36

Anónimo dijo...

Gracias por la crónica. Lo primero que hice al llegar a mi domicilio fue leer especialmente la presentación de Pablo Larraz y el primer testimonio recogido en el libro; lo segundo, escribir cuatro líneas y remitirlas a la secretaría de la Hermandad de Excombatientes del Laureado Tercio de Requetés de Nuestra Señora de Montserrat por si quedaba tiempo para publicarlas en el boletín anual que reciben los afiliados de la misma. ¡Ya están publicadas!

Francesc Martínez Porcell

28 de febrero de 2011 10:20

joaquim dijo...

Jo vaig anar-hi amb tren desde Malgrat per firmar el llibre i va valgver la pena. Ara toca el que ha tocat sempre, reclutar més carlins, instruir-los i ensenyar-los a estimar Déu i a defensar ses seves coses Santes.

Visca Crist rey!

Visca el rey legitim!

Visca España Católica!

28 de febrero de 2011 21:05

efren dijo...

Muy bien, felicitaciones por el largo, interesante y trabajado artículo.

28 de febrero de 2011 21:44

Anónimo dijo...

Con tu crónica me ha dejado de saber mal el no haber podido estar. Eres un CRACK!!

 Carlistas, historia y cultura

ASAMBLEA Y BOLETÍN DE LA HERMANDAD

AD DEL TERCIO DE MONTSERRAT - Nos ha llegado un nuevo boletín de la Hermandad del Tercio de Montserrat con recopilación de las actividades llevadas a cabo en el último año. Asimismo co...
Hace 6 días

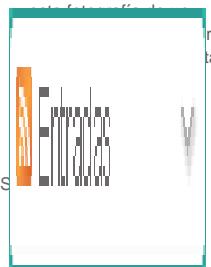
 Las Cruces de las Espadas BLAS PIÑAR Y EL 23-F
Hace 1 semana

 Desperata la Tradición DERECHA E IZQUIERDA - Normal 0
21 false false false ES X-NONE X-NONE ...
Hace 4 semanas

 BLOG CARLISTA
In Memoriam

- Esquela aparecida en el Diario Abc, el 9 de diciembre del 2007
Hace 5 meses

 DÉU - PÀTRIA - FURS - REI

Aplec Carlista de Montserrat, ocubre 2010 -
Hace 5 meses

 BARATARIA TRADICIONALISTA ATEOS Y LAICISTAS MANIPULAN LAS FOTOS - OTRA CAMPAÑA MÁS CONTRA EL PAPA BENEDICTO XVI Por la red va propagándose

28 de febrero de 2011 22:56

Josep Olivé dijo...

Només voldria repetir les paraules tan preuades de la nostra amiga Rosario Jaurrieta; "Dicen nuestros enemigos, que en España no hay carlistas, y carlistas van saliendo como de una fragua chispas, pero a la fragua hay que trabajarla, o sea que a nosotros nos toca continuar el carlismo, porque el carlismo es inmortal".

En som molts però hem de ser més!!!

2 de marzo de 2011 00:17

Publicar un comentario en la entrada

Comentar como: Seleccionar perfil...

DADES PERSONALS

Jaume Vives

Ciutat
Comtal,
Principat de

Catalunya, Spain

[Ver todo mi perfil](#)

EVENTOS

Enlaces a esta entrada

[Crear un enlace](#)

[Entrada más reciente](#)

[Página principal](#)

[Entrada antigua](#)

Suscribirse a: [Enviar comentarios \(Atom\)](#)

ENTRADAS POPULARES

"A MI NO EM MOLESTA LA CAPELLA DE LA UB"

Sóc un jove que està estudiant (bé, faig el que puc) Ciències Polítiques a la Universitat de Barcelona al Campus Diagonal. Recentment ...

Claves de manipulación mediática -Parte 1

En esta primera parte, explicaremos que es el poder, algunas lógicas del poder, y empezaremos a comentar brevemente las principales ca...

La destrucción de la sociedad empieza por la FAMILIA

Hay enfoques distintos des de los que se puede hablar de la familia, por ejemplo: des de un punto de vista sociológico, des de un punto de v...

Plantilla Picture Window. Con la tecnología de [Blogger](#).

